Lietas arhīva Nr. K73-1248-20/39
ECLI:LV:ZRT:2020:0730.11310076918.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2020.gada 30.jūlijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei Ilonai Rudovskai
un aizstāvim Imantam Muižniekam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā un trešajā daļā, 185.panta pirmajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

2017.gadā laika posmā no 28.jūnija līdz 7.jūlijam, pirmstiesas kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā datumā un laikā, /pers. B/ nolūkā izdarīt zādzību no mājas /adrese/, iekļuva mājā, atslēdzot durvis, un slepeni nozaga /pers. C/ piederošās mantas:

- zelta gredzenu ar tumšu akmeni 70 EUR vērtībā;
- zelta gredzenu ar gaišu akmeni 70 EUR vērtībā;
- kartona kastīti ar 6 (sešām) apzeltītām tējkarotēm 100 EUR vērtībā;
- zelta gredzenu ar violetu akmeni 50 EUR vērtībā;
- zelta gredzenu ar sarkanu akmeni 60 EUR vērtībā;
- zelta gredzenu (laulību, sievietēm) 60 EUR vērtībā;
- zelta gredzenu (laulību, vīriešiem) 60 EUR vērtībā;
- vītu sudraba ķēdīti 5 EUR vērtībā;
- 4 (četrus) sudraba gredzenus ar baltiem akmentiņiem, katru 10 EUR vērtībā, kopā 40 EUR;
- bižutērijas komplektu – kakla rotu un auskarus – 50 EUR vērtībā;
- naudu 10 EUR.

/pers. B/ slepeni nolaupīja /pers. C/ piederošu mantu 575 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*.

[2] /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu un tīši sabojāja svešu kustamu mantu.

Laika posmā no 2018.gada 18.novembra plkst.17.35 līdz 2018.gada 19.novembra plkst.00.27 /pers. B/ nolūkā izdarīt transportlīdzekļa zādzību ieradās "Lielvārdes dzelzceļa stacija", Lielvārdes novadā, Lielvārdē, nepasargātā autostāvvietā, kur bija novietots /pers. D/ piederošais transportlīdzeklis *VW PASSAT VARIANT*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 700 EUR vērtībā. /pers. B/ atslēdza ar neatbilstošu durvju atslēgu transportlīdzekļa *VW PASSAT VARIANT* vadītāja puses durvis, tīši sabojājot durvju slēdzeni 15 EUR vērtībā. Lai iedarbinātu transportlīdzekli, /pers. B/ norāva zem stūres plastmasas dekoratīvo paneli un, apraujot vadus, tīši sabojāja aizdedzes atslēgas slēdzeni 15 EUR vērtībā, iedarbināja transportlīdzekli un ar to aizbrauca.

/pers. B/ slepeni nozaga /pers. D/ piederošo transportlīdzekli *VW PASSAT VARIANT* 700 EUR vērtībā un tīši sabojāja mantu 30 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* un 185.panta pirmajā daļā.

[3] /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2019.gada 18.martā ap plkst.21.29 nolūkā izdarīt zādzību /pers. B/ iegāja SIA "Firma Madara 89" veikalā "top!" Lielvārdē, Lāčplēša ielā 16, un slepeni nozaga vienu pudeli alkohola *DEGVĪNS ZELENAJA MARKA TRADIC.REC.* 8,99 EUR vērtībā un vienu pudeli alkohola *DEGVĪNS ARSENITCH* 9,69 EUR vērtībā.

Tādējādi /pers. B/ slepeni nolaupīja SIA "Firma Madara 89" mantu 18,68 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[4] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu atzina pilnīgi izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās un trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, 185.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, tas ir, atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, kā arī atzina cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju apmēru sev celtās apsūdzības apjomā un savu atlīdzināšanas pienākumu.

/pers. B/ izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, proti, spriedums šajā apsūdzībā ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

[5] Izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, aizstāvja I.Muižnieka, kā arī prokurores I.Rudovskas izteiktos viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par visu izvirzīto apsūdzību turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[5.1] Apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, t.i., četru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

[5.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar faktiem lietas materiālos un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā, t.i., Krimināllikuma 175.panta pirmajā un trešajā daļā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, 180.panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

[5.3] Apsūdzētais /pers. B/ piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

[6] Apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā tiesa atzīst par pilnībā pierādītu. Pamatojoties uz tiesas atzinumu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[7] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā /pers. B/ darbību kvalifikāciju vienam noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, vienam – pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, vienam – pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas – un vienam – pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas – tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju, konstatējot faktisko apstākļu aprakstā iepriekš minēto noziedzīgo nodarījumu sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[8] Par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms.

[9] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot /pers. B/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu tiesa vērtē katra izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu tiesa vērtē atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[9.1] Noziedzīgo nodarījumu rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. B/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas, kā arī pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* katrs klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Vērtējot /pers. B/ izdarīto Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiesa ņem vērā, ka šādu kriminālprocesu uzsāk tikai pēc personas pieteikuma, kurai nodarīts kaitējums. Minētais dod pamatu prezumpcijai, ka sabiedrības interešu apdraudējums šāda noziedzīga nodarījuma rezultātā vērtējams kā neliels salīdzinājumā ar citu apsūdzību kriminālprocesiem, respektējot Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto.

Savukārt noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, salīdzinot ar iepriekš minētajiem mazāk smagajiem noziegumiem, ir vidēja līmeņa apdraudējums sabiedrības interesēm, jo kriminālprocesu par tāda veida mazāk smagu noziegumu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* klasificējas kā smags noziegums.

Atbilstoši klasifikācijai /pers. B/ izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* ir samērā augsta bīstamības pakāpe jeb apdraudējuma raksturs, jo noziedzīgā nodarījuma sastāvu noteic darbību kvalificējošu pazīmju esība. Šādai klasifikācijai atbilstošo noziedzīgo nodarījumu gadījumos kriminālprocesu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajam.

[9.2] Kaitējuma novērtējums.

Ar /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* nodarīts kaitējums cietušajai /pers. C/ [1] tiešā mantiskā zaudējuma viedā 575 EUR apmērā, ko veido nozagto mantu vērtība.

Nozagto mantu vērtību tiesa novērtē cietušajai /pers. C/ kā mantisko zaudējumu, kura apmērs 1,5 reizes pārsniedz 2017.gadā valstī noteiktās vienas minimālās mēnešalgas apmēru 380 EUR.

Ar /pers. B/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* un 185.panta pirmās daļas nodarīts kaitējums cietušajam /pers. D/ [2] tiešā mantiskā zaudējuma viedā 730 EUR apmērā, ko veido sabojātā transportlīdzekļa durvju slēdzene 15 EUR vērtībā, aizdedzes atslēgas slēdzene 15 EUR vērtībā un nozagtā transportlīdzekļa vērtība 700 EUR.

Cietušajam /pers. D/ ar automašīnas zādzību nodarītais mantiskais zaudējums 1,6 reizes pārsniedz 2018.gadā valstī noteiktās vienas minimālās mēnešalgas apmēru 430 EUR.

Savukārt mantas tīšas bojāšanas rezultātā /pers. D/ nodarītais tiešais mantiskais zaudējums 30 EUR veido 1/14 daļu no vienas minimālās mēnešalgas apmēra.

Ar /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu [3] pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas radīts kaitējums SIA „Firma Madara 89" tiešā mantiskā zaudējuma veidā 18,68 EUR apmērā. Ar neliela apmēra zādzību nodarītais zaudējums vērtējams kā samērā minimāls tirdzniecības uzņēmumam, jo veido 1/23 daļu no valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēra, kas 2019.gadā bija 430 EUR.

[9.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

[9.3.1] Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr vērā ir ņemams apstāklis, ka apsūdzētais /pers. B/ vaļsirdīgi atzinās izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un izteica nožēlu par izdarīto. Minēto apstiprina arī pirmstiesas procesā /pers. B/ pašrocīgi rakstītas vaļsirdīgas atzīšanās (1.sējuma 151.lapa, 2.sējuma 73.lapa).

Ievērojot minēto, tiesa uzskata par iespējamu atzīt vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nožēlošanu kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu katram no četriem inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas tiek atzīti par pierādītiem ar šo spriedumu.

[9.3.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. B/ tiesa atzīst to, ka trīs šajā spriedumā par pierādītiem atzītie noziedzīgie nodarījumi, t.i., laika posmā no 2018.gada 18.novembra plkst.17.35 līdz 2018.gada 19.novembra plkst.00.27 izdarītā zādzība un mantas bojāšana (cietušais /pers. D/), kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* un 185.panta pirmās daļas [2], un 2019.gada 18.martā izdarītā zādzība (cietusī SIA "Firma Madara 89"), kas kvalificēta

pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas [3], veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīti nedzēstas sodāmības laikā pēc Zemgales rajona tiesas 2018.gada 18.septembra sprieduma, kas stājies spēkā 2018.gada 29.septembrī (1.sējuma 144.lapa).

Savukārt noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas [1], kas izdarīts laika posmā no 2017.gada 28.jūnija līdz 7.jūlijam (cietusī /pers. C/), nav pamata konstatēt nevienu no Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitītajiem atbildību pastiprinošajiem apstākļiem.

[9.3.3] Jāatzīmē, ka valsts apsūdzības uzturētāja šajā daļā tiesas debatēs pauda nepamatotu viedokli par atbildību pastiprinoša apstākļa – noziedzīga nodarījuma recidīva – esību arī šim noziedzīgajam nodarījumam.

Apsūdzētajam /pers. B/ ir viena sodāmība pēc Zemgales rajona tiesas 2018.gada 18.septembra sprieduma, kas stājies spēkā 2018.gada 29.septembrī (1.sējuma 216.-217.lapa), un minētā sodāmība neveido atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīga nodarījuma recidīvu – laikā no 2017.gada 28.jūnija līdz 7.jūlijam /pers. B/ izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam.

[9.4] Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa ņem vērā tiesas izmeklēšanā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā /pers. B/ personību atbilstoši dokumentiem lietā un paša apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Tiesa vērtēja apsūdzētā /pers. B/ attieksmi par izdarīto, kas ir paustā nožēla, apsūdzētā paustā pozitīvā apņemšanās nākotnē un solījums turpmāk īstenot likumpaklausīgu uzvedību sabiedrībā.

Apsūdzētais atzina alkohola lietošanu kā faktu, bet noliedza to kā atkarību, jo alkoholu lietojis tikai brīvdienās. Līdz apcietinājumam /pers. B/ strādājis gadījuma darbus autoservisos.

/pers. B/ izteica apņemšanos sākt dzīvi no jauna un dzīvot likumpaklausīgi, neatgriežoties iepriekšējā dzīvesvietā, jo tajā pastāvīgi tiek lietots alkohols. Turklāt /pers. B/ izteica vēlmi pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas atgriezties pie draudzenes un abu gaidāmā kopīgā bērna, strādāt, kā arī turpināt rūpēties par saviem diviem bērniem no citām attiecībām (1.sējuma 132.lapa).

Izvērtējot raksturojošos faktus, tiesas ieskatā apsūdzētajam ir zināma problēma ilgtermiņā atturēties no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas, un tiesa to vērtē negatīvi.

Noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā apsūdzētajam nebija pietiekami nostiprinājusies spēja izprast cēloņu un seku kopsakarības, proti, kritiski un analītiski izvērtēt iepriekš pieļauto prettiesisko uzvedību, kam neizbēgami sekoja krimināltiesiskā represija, lai turpmāk ilgterminā īstenotu sabiedrībā pieņemamu uzvedības modeli un respektētu likumpaklausību kā prioritāti.

Šādu secinājumu tiesa pamato ar to, ka apsūdzētajam /pers. B/ iepriekš ir bijusi viena sodāmība un attiecīgi trīs no izskatāmajiem noziedzīgajiem nodarījumiem viņš ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, ko apliecina Sodu reģistra informācija (2.sējuma 98.-100.lapa).

Likumpaklausībai ir svarīgi un nepieciešami arī sociālie priekšnoteikumi – dzīvesvieta, darbs, ģimene, iegūtas prasmes un zināšanas u.tml.

Tiesas vērtējumā nodarbinātības un zināšanu kā sociālu priekšnoteikumu trūkums – /pers. B/ nav iegūtas specialitātes un īslaicīga legāla nodarbinātība tikai 2017.gadā, pēc tam legālas nodarbinātības neesība (1.sējuma 141.lapa) – pietiekami neveicina kriminogēnas uzvedības mazināšanos. Jāatzīmē, ka ģimenes vide saistībā ar alkohola lietošanas negatīvajām tradīcijām vecāku mājā līdz šim nav veicinājusi /pers. B/ izpratni par sabiedriski nozīmīgām vērtībām.

Izvērtējot apsūdzētā iepriekšējo sodāmību un izskatāmo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas hronoloģiju, tiesas ieskatā apsūdzētajam ir vidēja līmeņa recidīva risks.

Alkohola lietošana traucē kritiski un analītiski vērtēt rīcības modeli kopumā un ilgterminā. Tiesa uzskata, ka /pers. B/ recidīva riska līmeni zināmā mērā ietekmē alkohola lietošana neatkarīgi no tā, ka viņš pats to nevērtē kā atkarību. Vienlaikus apsūdzētais izteica apņemšanos turpmāk nelietot alkoholu. Minētais liecina par to, ka apsūdzētajam ir izpratne par iespējamo risku likumpaklausībai un viņš saskata nepieciešamību no riska faktora atbrīvoties, tādējādi /pers. B/ ir centies meklēt negatīvos apstākļus, izzināt savus resursus, kas liecina par problēmsituāciju apzināšanu un gatavību tās risināt. Tādu tiesas vērtējumu apstiprina fakts, ka apsūdzētais vēlas mainīt dzīves vidi, lai izvairītos no savas ģimenes apstākļiem, kas līdz šim neveicināja atturēšanos no alkohola lietošanas.

Ievērojot minēto, tiesas ieskatā apsūdzētā personībā ir noticis zināms darbs ar domāšanas, uzvedības un attieksmes maiņu, kas vērtējams pozitīvi.

[9.5] Lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. B/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas un aizstāvja izteiktos viedokļus tiesas debatēs.

[9.5.1] Prokurore uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, nosakot viņam pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem, nepiemērojot mantas konfiskāciju, pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem.

Prokurore lūdza noteikt /pers. B/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo daļu, daļēji saskaitot sodus, un lūdza sodīt apsūdzēto ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 5 mēnešiem.

Prokurore uzskatīja, ka cita soda veida piemērošana nesekmēs /pers. B/ labošanos un tādējādi nebūs sasniedzams soda mērķis. Turklāt prokurore norādīja, ka iepriekš /pers. B/ bija tiesāts un viņam noteikts sods piespiedu darba veidā, bet no soda izvairījās, tāpēc tas tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

[9.5.2] Soda noteikšanā tiesa izvērtēja apsūdzētā /pers. B/ aizstāvja I.Muižnieka lūgumu iedziļināties un ņemt vērā iztiesāšanā par apsūdzēto noskaidrotās personību raksturojošās ziņas, proti, ka viņš ir audzis daudzbērnu ģimenē, kur vecāki lietoja alkoholu. Vecāku bezatbildības dēļ bija sācis agri strādāt. Notika sava veida cīņa ar vecāku alkohola lietošanu. Visi šie apstākļi kopumā radīja /pers. B/ nepareizu izpratni par sabiedriski nozīmīgām vērtībām.

/pers. B/ ir divi nepilngadīgi bērni un ir gaidāma trešā bērna piedzimšana. Viņam ir iespēja un vēlme veidot jaunas attiecības un apgādāt savus bērnus.

Turklāt aizstāvis lūdza ņemt vērā faktu, ka agrāk piespriestais piespiedu darbs nav šķērslis arī šajā procesā tādu soda veidu piemērot, bet attiecīgi lielākā apmērā, lai apsūdzētais atlīdzinātu arī sabiedrībai par saviem nodarījumiem un dotu pievienoto vērtību, kas nav iespējams cietumā tādā mērā, kā tas ir strādājot sabiedrības labā. Aizstāvis akcentēja, ka sods nav atriebība, bet līdzeklis, lai personu virzītu likumpaklausības gaitās un veicinātu notiesātā resocializāciju, tādējādi aizstāvja vērtējumā prokurores prasītais soda veids un mērs nav samērīgs nedz ar izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, nedz ar apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, nedz ar apsūdzētā personību.

Aizstāvis lūdza /pers. B/ sodu noteikt piespiedu darba veidā, jo šāds soda veids ir audzinošāks un sabiedrībai lietderīgāks.

[9.6] Pēdējā vārdā apsūdzētais /pers. B/ izteica nožēlu par izdarīto un apņemšanos jaunus noziedzīgus nodarījumus vairs neizdarīt. Apsūdzētais norādīja, ka vēlas mainīt savu dzīvi, veidot jaunas attiecības. /pers. B/ izteica apņemšanos pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas atrast darbu un kā labs tēvs gādāt par saviem bērniem.

[9.7] Soda noteikšanā tiesa ņem vērā apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, vērtējot to kā sadarbību Kriminālprocesa likuma

21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, proti, procesa ātrākas norises veicināšana.

Kriminālprocesa likuma 21.panta pirmā daļa paredz personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, iespēju sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Minētās likuma normas otrā daļa noteic, ka sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Tiesas vērtējumā apsūdzētā /pers. B/ piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību visā tās apjomā var vērtēt kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē – procesa norises veicināšana – turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami krimināltiesisko attiecību noregulējums un procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā netiek veikta pierādījumu pārbaude. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara tiesas atzīto atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu, kas jāņem vērā soda noteikšanā apsūdzētajam Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[9.8] Soda noteikšanā apsūdzētajam /pers. B/ tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus, kā arī Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro tikai tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[10] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs.

Ievērojot visu iepriekš minēto [9], lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. B/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* un 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* nosakāms sods – brīvības atņemšana – un pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kā arī pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas – piespiedu darbs.

Turklāt, motivējot soda veidu izvēli, tiesas ieskatā ir vērts iedziļināties krimināltiesību teorētiķa A.Judina izteiktajā atziņā publikācijā „Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu", kas publicēta nedēļrakstā „Jurista Vārds" Nr.11 (762) 2013.gada 19.martā 7.-8.lappusē: „Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm. Visu iesaistīto pušu interešu ievērošana ir svarīgs priekšnosacījums efektīvai kriminālsodu politikai. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tiesiskais instruments, kas var mazināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās sāpes un ciešanas, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas."

[10.1] Nosakāmā soda veida pamatojums.

[10.1.1] Tiesas vērtējumā par smaga noziegumu izdarīšanu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, soda mērķis sasniedzams ar brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā konstatēto vidēja līmeņa recidīva risku /pers. B/ personībā kopsakarā ar noziedzīgā nodarījuma klasifikāciju jeb nodarījuma raksturu.

Papildsoda – mantas konfiskācija – piemērošanai pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas tiesa nekonstatē tiesiskus priekšnoteikumus.

Arī par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, ņemot vērā zādzības priekšmetu, kas bija automašīna un attiecīgi veido būtiskāku mantisko interešu aizskāruma raksturu un apmēru mazāk smagā noziegumā, un vidēja līmeņa recidīva risku /pers. B/ personībā, soda mērķis sasniedzams ar brīvības atņemšanas sodu.

[10.1.2] Savukārt par diviem mazāk smagiem noziegumiem, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 185.panta pirmās daļas un kuru gadījumā kriminālprocesu uzsāk tikai pēc tās personas pieteikuma, kurai nodarīts kaitējums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta otrajā daļā noteiktajam, tiesa uzskata, ka soda mērķis ir sasniedzams ar soda sankcijā paredzēta un par brīvības atņemšanas sodu, tostarp arī īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, vieglāka soda veida noteikšanu, proti, piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbs ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāli izjūtams sods ar soda publiskuma elementu, kas veicina kriminālsoda mērķa sasniegšanu. Turklāt piespiedu darba izciešanā notiesātais ir pievienotās vērtības radītājs ar sabiedrības labā un bez atlīdzības veiktu darbu.

Par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piespiedu darbu tiesa vērtē kā efektīvu, audzinošu un atbilstošu soda veidu izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, nodarītajam kaitējumam, ņemot vērā nodarīto neliela apmēra mantisko zaudējumu, un atbilstošs apsūdzētā /pers. B/ personībai, respektējot tiesas novērtēto vidēja līmeņa recidīva risku.

Atbilstoši iepriekš spriedumā citētās atziņas jēgai jeb vadmotīvam, lai sods nebūtu valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tas būtu samērīgs un atbilstīgs katrās konkrētajās krimināltiesiskajās attiecībās visu iesaistīto pušu interesēm, kopsakarā ar tiesas vērtējumu par piespiedu darbu kā efektīvu soda veidu soda mērķa sasniegšanai, tiesa secina, ka piespiedu darbs būs samērīgs un maksimāli atbildīs cietušo, sabiedrības un arī apsūdzētā interesēm, ņemjot par soda noteikšanu /pers. B/ par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Piespiedu darbs kā soda veids pēc savas būtības un jēgas ir ievērojami vairāk sabiedrības interesēs, jo tas ir process ar pievienoto vērtību un patērētie valsts resursi, kas saistīti ar piespiedu darba izpildes organizēšanu, ir mazāki par ieguldītajiem resursiem pat nosacīti notiesātas personas uzraudzībā, nerunājot par reālu brīvības atņemšanu, kuras izciešana faktiski ir tikai uz sabiedrības rēķina. Tiesa šo tēzi kā pamatojumu izvirza bez statistikas datiem, bet atbilstoši formālajai loģikai, ņemot vērā notiesāto brīvības atņemšanas soda izciešanas būtību un kārtību, kuru noteic un paredz Latvijas Sodu izpildes kodekss.

Piespiedu darba izciešanā notiesātais nav tikai soda izpildes izdevumu patērētājs, bet ir pievienotās vērtības radītājs ar sabiedrības labā veiktu darbu. Piespiedu darba izciešanas rezultātā radītās pievienotās vērtības ieguvums sabiedrībai ir tūlītējs.

Vērtējot piespiedu darba samērību un atbilstību cietušo interesēm, tiesa nevar atstāt bez ievērības to, ka cietušie (divas fiziskas personas un viena juridiska persona) izmantoja savas tiesības pašu izraudzītā apjomā un neieradās uz lietas iztiesāšanu, neizmantojot savas tiesības paust konkrētu viedokli par soda veidu un mēru tiesas debatēs. Minētais nenozīmē, ka apsūdzētais nav pelnījis sodu, taču norāda uz samērā minimālu cietušo personu interesi par sodu arī kā morālu gandarījumu, proti, kad par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vainīgā persona saņem krimināsodu.

Vērtējot piespiedu darba samērību un atbilstību apsūdzētā interesēm, tiesa uzskata, ka minētais soda veids ir samērīgs un atbilstošs tām. Piespiedu

darbu lūdza noteikt apsūdzētā aizstāvis. Tiesa piekrīt aizstāvja argumentam, ka piespiedu darbs būs vērtīgāks, dodot ieguldījumu sabiedrībai ar tās labā un bez atlīdzības paveiktu darbu.

Turklāt tiesas vērtējumā nodarbinātība ne tikai vispār, bet arī soda izciešanā, ir būtisks un pietiekami fundamentāls pamats notiesātās personas izdarīto pozitīvo secinājumu nostiprināšanai un resocializācijai, kura notiek, turpinot notiesātajai personai funkcionēt sabiedrībā soda izciešanas laikā.

Piespiedu darbs būs vērtīgs soda mērķa sasniegšanas aspektā arī tāpēc, ka tas lietderīgi aizpildīs notiesātajam no pamatdarba brīvo laiku, dodot ieguldījumu sabiedrībai ar tās labā un bez atlīdzības paveiktu darbu.

Tiesas izraudzītā soda veida piemērošanai nav objektīvu šķēršļu, jo apsūdzētais ir darba spējīga persona, fiziski vesels.

Ievērot visu minēto, tiesa atzīst, ka piespiedu darba kā soda veida izvēle ir pietiekami pamatota pretēji prokurores prasītajam īslaicīgas brīvības atņemšanas sodam, kuru tiesa novērtē kā nesamērīgu sabiedrības, cietušo un apsūdzētā interesēm. Tiesas vērtējumā soda veida izvēlē prokurore ir pamatojusies uz formālu pieeju, nevērtējot mantiskā apdraudējuma niecīgo raksturu ar mazāk smagu noziegumu izdarīšanu (krimināllikuma 180.panta pirmā daļa un 185.panta pirmā daļa), kā arī nevērtējot soda samērību un atbilstību kopsakarā ar sabiedrības, cietušā un apsūdzētā interesēm.

Turklāt prokurore pieļāva juridisku kļūdu, pamatojot piespiedu darba neatbilstību soda mērķim, jo norādīja, ka /pers. B/ bija iepriekš piespriests piespiedu darbs, bet /pers. B/ izvairījies no tā izciešanas.

Taču tāds fakts nav konstatējams.

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 19.septembra spriedumu (1.sējuma 144.lapa) /pers. B/ tika piespriests piespiedu darbs 100 stundu apmērā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, ieskaitot soda laikā apcietinājumā pavadīto laiku, tiesa atzina ar spriedumu tā pasludināšanas dienā, ka piespriestais sods ir izciests.

Rezumējot visu iepriekš minēto soda veida izvēlē, tiesa uzskata, ka tieši piespiedu darbs būs visefektīvākais soda veids, kas samērīgi un taisnīgi sodīs /pers. B/ par mazāk smagu noziegumu, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 185.panta pirmās daļas, izdarīšanu ar minimālu apdraudējuma raksturu, atjaunos taisnīgumu, aizsargās sabiedrības drošību, kā arī liks izprast pārkāptās tiesību normas jeb apdraudēto interešu neaizskaramību turpmāk, t.i., atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, saglabājot sodītās personas iespēju socializēties.

[10.2] Nosakāmā soda mēra pamatojums.

Saskaņā ar soda noteikšanai izvirzītajiem vispārīgajiem principiem Krimināllikumā soda mēra noteikšanā galvenais kritērijs ir atbildību ietekmējošie apstākļi, kas ir konstatēti /pers. B/ un norādīti iepriekš spriedumā [9.3].

[10.2.1] Brīvības atņemšanas soda mērs.

[10.2.1.1] Par /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.),* kas pēc klasifikācijas ir smags noziegums, brīvības atņemšanas sods nosakāms ievērojami mazākā apmērā par prokurores prasīto vienu gadu četriem mēnešiem turpmāk minēto argumentu dēļ.

Tiesa iepriekš spriedumā [9.3.3] motivēja un norādīja, ka prokurore nepamatoti uzskatīja par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgu nodarījumu recidīvu minētajam noziedzīgajam nodarījumam.

Ievērojot minēto, brīvības atņemšanas soda mēra noteikšanā tiesa ņem vērā, ka atbildību pastiprinošu apstākļu šim noziedzīgajam nodarījumam [1] nav.

Tāpat brīvības atņemšanas soda mēra noteikšanā tiesa ņem vērā apsūdzētā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā, kas motivēts iepriekš spriedumā [9.7]. Sadarbības faktu prokurore neizmantoja, soda veida un mēra motivācijā tiesas debatēs.

Turklāt, nosakot soda mēru par /pers. C/ mantas zādzību [1], tiesa neatstāj bez ievērības apstākļus, kas saistīti ar kriminālprocesa virzību pirmstiesas procesā.

Jāatzīmē, ka iztiesātajā lietā ir apvienoti trīs kriminālprocesi, kuru apvienošana notikusi pirmstiesas procesā.

Kriminālprocess Nr.11310053517 pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas uzsākts 2017.gada 24.jūlijā (2.sējuma 1.lapa).

Kriminālprocesa ietvaros 2017.gada 18.augustā /pers. B/ atzīts par aizdomās turēto (2.sējuma 80.lapa) un nopratināts minētajā statusā.

Tiesa konstatē, ka laika posmā no 2017.gada 24.jūlija, kad uzsākts kriminālprocess, līdz 2018.gada 5.jūnijam pirmstiesas procesā bija samērā nekavēta procesa virzība, veicot nepieciešamās procesuālās darbības. Tostarp vienu mēnesi /pers. B/ bija izsludināts meklēšanā, t.i., laikā no 2018.gada 20.februāra līdz 2018.gada 20.martam (2.sējuma 138.lapa).

Taču pēc 2018.gada 5.jūnija pirmstiesas procesā virzība kriminālprocesa mērķa sasniegšanai nebija pietiekami ātra un efektīva, jo nākamā procesuālā darbība – divu liecinieku nopratināšana – notika tikai 2019.gada 19.martā (2.sējuma 85.-86.lapa, 87.-88.lapa).

Tiesa nevērtē kā virzību, pieņemot bez /pers. B/ klātbūtnes lēmumu 2018.gada 17.augustā, kad atcelti drošības līdzekļi, jo beidzies likumā (Kriminālprocesa likuma 389.panta pirmās daļas 3.punkts) atļautais divpadsmit mēnešu termiņš drošības līdzekļu piemērošanai (2.sējuma 95.lapa).

Turklāt Zemgales rajona tiesā 2018.gada 18.septembrī izskatītajā krimināllietā /pers. B/ atradās apcietinājumā no 2018.gada 9.jūlija līdz 2018.gada 18.septembrim (1.sējuma 144.lapa), kas fiksēts datubāzēs (apsūdzētā meklēšana un meklēšanas pārtraukšana), tādējādi /pers. B/ bija pieejams pirmstiesas procesa virzītājam.

Savukārt pēc 2019.gada marta nekādas procesuālās darbības pirmstiesas procesā netika veiktas, jo apsūdzētais bija izsludināts meklēšanā ar Zemgales rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2019.gada 6.marta lēmumu krimināllietā Nr.1310076918 (1.sējuma 180.-183.lapa), kas ir šī iztiesājamā lieta, kurā /pers. B/ apcietināts 2020.gada 22.janvārī (1.sējuma 190.lapa) un kurai pirmstiesas procesā (prokuratūrā) pievienots kriminālprocess Nr.11310053517 (cietusī /pers. C/).

2020.gada 27.janvārī pieņemts lēmums par ierosinājumu uzsākt kriminālvajāšanu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, un krimināllieta nosūtīta Ogres rajona prokuratūrai kriminālvajāšanas uzsākšanai (2.sējuma 216.lapa).

Iepriekš aprakstītā virzība pirmstiesas procesā nav vērtējama kā efektīva un pietiekami savlaicīga, ņemot vērā konstatēto deviņus mēnešus ilgo bezdarbības periodu no 2018.gada 5.jūnija līdz 2019.gada 19.martam.

Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka apvienoto kriminālprocesu ietvarā ir jākonstatē arī paša /pers. B/ kā aizdomās turētā pienākumu nepildīšana, kas rezultējās ar viņa izsludināšanu meklēšanā 2019.gada 6.martā un apcietinājumu kā drošības līdzekli.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka viena no apvienoto kriminālprocesu bezvirzības periodu kopsakarā ar apsūdzētā faktisko rīcību cita pievienotā procesa ietvaros nav pietiekama pamata novērtēt kā būtisku personas tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu Kriminālprocesa likuma 14.panta tvērumā, lai attiecīgi būtu pamats šo tiesību pārkāpuma kompensācijas mehānisma piemērošanai ar atsauci uz Krimināllikuma 49.[1]pantu, bet tiesa šo faktu neatstāj bez ievērības, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda mēru par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Nepastāvot atbildību pastiprinošiem apstākļiem un ievērojot iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka prokurores prasītais brīvības atņemšanas soda mērs – 1 gads 4 mēneši pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas – ir nesamērīgs un robežojas ar valsts atriebību par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšana uz pusgadu jeb 6 mēnešiem par /pers. C/ piederošo mantu zādzību [1] būs atbilstošs apmērs, kas vērtējams kā pietiekams taisnīguma atjaunošanai un sabiedrības interesēm, tādējādi taisnīgs soda sankcijas bargākā soda veida mērs apsūdzētā pakļaušanai soda

piespiedu ietekmei Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētā soda mērķa sasniegšanā.

[10.2.1.2] Izraugoties /pers. B/ brīvības atņemšanas soda veidu par izdarīto mazāk smagu noziegumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, proti, viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, soda mērs /pers. B/ nosakāms 4 mēnešu apmērā. Tiesa nosaka brīvības atņemšanas sodu mazākā apmērā par prokurores prasīto, jo tiesa atzina, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sadarbojies ar procesa virzītāju Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā, par ko soda veida un mēra pamatojumā kā vērtētu apstākli nenorādīja valsts apsūdzības uzturētāja.

Tiesa uzskata, ka 4 mēneši ir atbilstošs apmērs, pietiekams un taisnīgs soda sankcijas bargākā soda veida mērs apsūdzētā pakļaušanai soda piespiedu ietekmei Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētā soda mērķa sasniegšanā par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu.

[10.2.2] Piespiedu darba apmērs.

Izraugoties /pers. B/ piespiedu darbu kā soda veidu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 185.panta pirmās daļas un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus [9.3.1-9.3.2], par katru minēto noziedzīgo nodarījumu soda mērs nosakāms 120 piespiedu darba stundu apmērā, kas ir gandrīz puse no maksimāli iespējamā piespiedu darba apmēra.

Piespiedu darba apmēra noteikšanā tiesa arī ņem vērā apsūdzētā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā, kas motivēts iepriekš spriedumā [9.7].

Tiesas vērtējumā ar izlemto piespiedu darba apmēru pilnībā tiks sasniegts soda mērķis – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un pakļaut soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst sabiedrības interesēm, atjaunojot taisnīgumu un vienlaikus resocializējot sodīto personu, un ir samērīgs abu noziedzīgo nodarījumu raksturam un radītajam kaitējumam neliela mantiskā zaudējuma apmērā, jo /pers. B/ ir izpratis savas rīcības prettiesiskumu un nepieļaujamību.

[11] Soda noteikšanā citi izlemjamie jautājumi.

Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā apsūdzētajam /pers. B/ jānosaka sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, jo apsūdzētais ir izdarījis vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus.

Apsūdzētais /pers. B/ izdarīja četrus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, no kuriem trīs noziedzīgi nodarījumi saskaņā ar klasifikāciju ir mazāk smagi noziegumi un viens – smags noziegums.

Ievērojot minēto par noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, tiesa uzskata, ka soda noteikšanā pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apsūdzētajam piemērojams atsevišķi noteikto sodu daļējas saskaitīšanas princips, kādu soda noteikšanā lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Tiesas ieskatā šāda sodu saskaitīšana apsūdzētajam ir pilnīgi pietiekama soda mērķa sasniegšanai, nekonstatējot pamatu bargākā – pilnīga saskaitīšana – vai īpaši labvēlīgākā – ietveršana – principa piemērošanai galīgā soda noteikšanā.

Daļēji saskaitot atsevišķi noteiktos sodus, tiesa atzīst, ka /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības brīvības atņemšanas sods nosakāms 8 mēnešu apmērā, bet piespiedu darbs – 190 stundu apmērā.

Tiesa uzskata, ka galīgā soda apmērs, proti, 8 mēneši brīvības atņemšana un pēc tam izciešamais piespiedu darbs 190 stundu apmērā, ir atbilstoši individualizēts apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaitam un raksturam kopumā, nodarītajiem zaudējumiem un apsūdzētā personības novērtējumam, kas norādīts iepriekš spriedumā.

[12] Kaitējuma kompensācija.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

[12.1] Cietusī/pers. C/ pirmstiesas procesā pieteikusi kaitējuma kompensāciju 150 EUR apmērā, ko veido nozagto un neatgūto mantu vērtība.

Kompensācijas apmērs izriet no /pers. B/ izvirzītās apsūdzības pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)*, ņemot vērā pirmstiesas procesā atgūto mantu vērtību.

/pers. C/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas pamatojumu un apmēru apsūdzētais /pers. B/ atzina, kā arī atzina kaitējuma atlīdzināšanas pienākumu.

Ievērojot minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu tiesa atzīst cietušās /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par pamatotu un nosakāmu 150 EUR apmērā.

[12.2] Cietušais/pers. D/ pirmstiesas procesā bija pieteicis kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 160 EUR apmērā, ko veido cēloniski bojājumu novēršanā radušies izdevumi, un par morālo aizskārumu 200 EUR.

Cietušā /pers. D/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 160 EUR apmērā tiesa atzīst par pamatotu, jo tā izriet no /pers. B/ izvirzītās apsūdzības, ņemot vērā nozagtās automašīnas atgūšanu pirmstiesas procesā.

/pers. D/ pieteikto kaitējuma kompensācijas pamatojumu un apmēru kopā 360 EUR apsūdzētais /pers. B/ atzina, kā arī atzina kaitējuma atlīdzināšanas pienākumu.

Tiesas nosakāmā kaitējuma kompensācija ir mantisko jautājumu risināšana Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā un ietvaros. Turklāt morālā kaitējuma kompensācija pilda arī taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkciju, ja konstatēts pamats šādam kaitējumam, ja konstatēts pamats šo kaitējumu novērtēt naudas izteiksmē un lemt par tās samaksas pienākuma uzlikšanu apsūdzētajam, kurš tiek atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma nodarīšanā, ar kuru tāda veida kaitējums nodarīts.

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesības cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir tikai jānorāda.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtajā daļā ir ietverta iespēja kaitējuma nodarītājam labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmērām.

Ievērojot minēto un to, ka apsūdzētais /pers. B/ piekrita cietušā /pers. D/ pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēram, tiesa uzskata, ka ir pamats noteikt /pers. D/ kompensāciju par morālo aizskārumu 200 EUR.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētā /pers. B/ prettiesiskā rīcība ar cietušajam piederošo automašīnu radīja /pers. D/ morālu aizskārumu, kas izraisīja negatīvas emocijas, pārdzīvojumu un diskomfortu, un tas ir novērtējams naudas izteiksmē 200 EUR kā gandarījums par minēto aizskārumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1., 2.punktu un trešo daļu tiesa nolemj noteikt cietušajam /pers. D/ kaitējuma kompensāciju 160 EUR par mantisko zaudējumu un 200 EUR par morālo aizskārumu.

[12.3] Cietusī SIA "Firma Madara 89" pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensāciju 18,68 EUR.

Pieteikums attiecas uz Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu [3]. Pieteiktās kompensācijas apmēru veido nozagtās preces vērtība, t.i., /pers. B/ izvirzītās apsūdzības apjoms, kas tiek atzīts par pierādītu ar šo spriedumu.

Cietušās "Firma Madara 89" pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru apsūdzētais /pers. B/ atzina, kā arī atzina kaitējuma atlīdzināšanas pienākumu.

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu tiesa atzīst cietušās SIA "Firma Madara

89" kaitējuma kompensāciju, ko veido tiešais mantiskais zaudējums noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas [3], par pamatotu un nosakāmu 18,68 EUR apmērā.

[12.4] Pienākumu samaksāt tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas, ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa uzliek apsūdzētajam /pers. B/, kurš tiek atzīts par vainīgu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, ar kuriem radījis kaitējumu pieteikto un tiesas noteikto kompensāciju apmērā.

Samaksas pienākums īstenojams piedziņas veidā, jo nodarītais zaudējums tiesas noteikto kompensāciju apmērā līdz iztiesāšanai labprātīgi nav atlīdzināts.

[12.5] Tiesas izlemto kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[13] Procesuālie izdevumi.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību pirmstiesas procesā īstenoja zvērināti advokāti Iveta Marķitāne un Imants Muižnieks, bet iztiesāšanā – I.Muižnieks.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā (paziņojums).

Darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ pirmstiesas procesā ir 35 EUR, pamatojoties uz aizstāves I.Marķitānes paziņojumu.

Savukārt darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ pirmstiesas procesā un iztiesāšanā kopā ir 408,16 EUR, pamatojoties uz aizstāvja I.Muižnieka paziņojumiem.

Kopā darba samaksa par aizstāvju nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā un iztiesāšanā ir 443,16 EUR.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā paredzētos pamatus apsūdzētā /pers. B/ atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi 443,16 EUR apmērā jāpiedzen valsts labā no apsūdzētā /pers. B/.

Procesuālo izdevumu atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. B/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[14] Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

[14.1] Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 6.marta izmeklēšanas tiesneša lēmumu kriminālprocesā Nr.11310076918 /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums – un noteikta viņa meklēšana. /pers. B/ faktiski apcietināts 2020.gada 22.janvārī (1.sējuma 190.lapa).

Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 6.marta lēmumu piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – tiesa nolemj saglabāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekļa saglabāšanas pamats paredzēts Kriminālprocesa likuma 241.panta trešajā daļā, proti, brīvības atņemšanas soda piespriešana par smagu noziegumu.

[14.2] Saskaņā ar Krimināllikuma un 52.panta ceturto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda laikā ir jāieskaita šajā apvienotajā krimināllietā aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 17.augusta līdz 2017.gada 18.augustam (aizturēšana par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu), 2019.gada 16.janvāra līdz 2019.gada 18.janvārim (aizturēšana par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu) un no 2020.gada 22.janvāra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[15] Lietiskie pierādījumi un dokumenti.

[15.1] Lietiskos pierādījumus – transportlīdzekļa *VW PASSAT VARIANT* atslēgu, divas smaržu pēdas, nomazgājumus, uzgriežņa atslēgu, lauzni, pastas atlējumu, kas nodoti tiesai kopā ar krimināllietu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem ir lietas, kam nav vērtības un kas nevienam nav atdodamas, pēc sprieduma stāšanās spēkā ir jāiznīcina.

Savukārt lietiskos pierādījumus – laulības gredzenu (7,62 G); mobilo telefonu ZTL ar lādētāju; ķēdīti; piekariņu puķītes – zvaigznītes formā; 10 (desmit) rubļu banknotes; 6 (sešas) tējkarotes ar pilsētu nosaukumiem –, kas nodoti tiesai kopā ar krimināllietas materiāliem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem pēc sprieduma stāšanās spēkā jāatdod /pers. C/, 14 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā paziņojot /pers. C/ par pienākumu 2 mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas izņemt lietiskos pierādījumus Zemgales rajona tiesā.

Ja 2 mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas /pers. C/ neizņems lietiskos pierādījumus, tad laulības gredzenu (7,62 G); mobilo telefonu ZTL ar lādētāju; ķēdīti; piekariņu puķītes – zvaigznītes formā; 10 (desmit) rubļu banknotes; 6 (sešas) tējkarotes ar pilsētu nosaukumiem ir jāiznīcina.

[15.2] Dokumenti divu CD disku formātā ar informāciju no mobilā telefona *Samsung* iegūtajiem datiem un videoierakstu no SIA "Firma Madara 89" veikala "top!" Lielvārdē, Lāčplēša ielā 16, kas atrodas krimināllietas materiālos, pēc sprieduma stāšanās spēkā jāturpina glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 374.panta pirmaā daļā noteiktajam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo daļu, 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (*likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 02.07.2019.)* paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (simtu divdesmit) stundām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (simtu divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus, galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un piespiedu darbu uz 190 (simtu deviņdesmit) stundām.

Saglabāt /pers. B/ drošības līdzekli – apcietinājums – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā un

apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 17.augusta līdz 2017.gada 18.augustam, no 2019.gada 16.janvāra līdz 2019.gada 18.janvārim un no 2020.gada 22.janvāra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt cietušajai /pers. C/ kaitējuma kompensāciju 150 EUR (viens simts piecdesmit *euro*) apmērā par mantisko zaudējumu un /pers. C/ labā piedzīt no /pers. B/ 150 EUR (viens simts piecdesmit *euro*).

Noteikt cietušajam /pers. D/ kaitējuma kompensāciju 160 EUR (viens simts sešdesmit *euro*) apmērā par mantisko zaudējumu un 200 EUR (divi simti *euro*) apmērā par morālo aizskārumu un /pers. D/ labā piedzīt no /pers. B/ 360 EUR (trīs simti sešdesmit *euro*).

Noteikt cietušajai SIA "Firma Madara 89" kaitējuma kompensāciju 18,68 EUR (astoņpadsmit *euro* un 68 centi) apmērā par mantisko zaudējumu un SIA "Firma Madara 89" (vienotais reģistrācijas Nr.40003115846, juridiskā adrese Baznīcas laukums 2, Smiltene, Smiltenes novads, LV-4729) labā piedzīt no /pers. B/ 18,68 EUR (astoņpadsmit *euro* un 68 centi).

Noteikt /pers. B/ kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas – un pienākumu iesniegt Zemgales rajona tiesai dokumentus par spriedumā tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu.

Piedzīt valsts labā no /pers. B/ procesuālos izdevumus 443,16 EUR (četri simti četrdesmit trīs *euro* un 16 centi) par aizstāvju I.Marķitānes un I.Muižnieka juridisko palīdzību pirmstiesas procesā un iztiesāšanā.

Noteikt /pers. B/ procesuālo izdevumu atlīdzināšanai labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus /pers. B/ labprātīgi atlīdzināt, ieskaitot 443,16 EUR (četri simti četrdesmit trīs *euro* un 16 centi) Valsts kasē, NMR 90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300. Dokumentu, kas apliecina procesuālo izdevumu samaksu, nosūtīt vai iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6.

Dokumentu kopijas divu CD disku formātā (informācija no mobilā telefona *Samsung* iegūtajiem datiem, videoieraksts no SIA "Firma Madara 89" veikala "top!" Lielvārdē, Lāčplēša ielā 16), kas atrodas krimināllietas materiālos, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Lietiskos pierādījumus – transportlīdzekļa *VW PASSAT VARIANT* atslēgu; divas smaržu pēdas, nomazgājumus; uzgriežņa atslēgu; lauzni; pastas atlējumu – pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – laulības gredzenu (7,62 G); mobilo telefonu ZTL ar lādētāju; ķēdīti; piekariņu puķītes – zvaigznītes formā; 10 (desmit) rubļu banknotes; 6 (sešas) tējkarotes ar pilsētu nosaukumiem –, kas nodoti tiesai kopā ar krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā atdot /pers. C/.

Paziņot 14 (četrpadsmit) dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā /pers. C/ par pienākumu 2 (divu) mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas izņemt lietiskos pierādījumus Zemgales rajona tiesas Ogrē kancelejā (Ogrē, Brīvības ielā 6, 301.kabinets).

Ja 2 (divu) mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas /pers. C/ neizņem lietiskos pierādījumus, tad laulības gredzenu (7,62 G); mobilo telefonu ZTL ar lādētāju; ķēdīti; piekariņu puķītes – zvaigznītes formā; 10 (desmit) rubļu banknotes; 6 (sešas) tējkarotes ar pilsētu nosaukumiem iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 25.augusts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta ceturto daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 9.septembris.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* Z.Kusiņa